

os e o tipo antes citado do 3 por 100 será cuberto con cargo ós orzamentos xerais do Estado.

A aplicación das indemnizacións á cancelación dos créditos referidos terá carácter preferente fronte a outros destinos alternativos destas.

Artigo 9. *Cooperación coas administracións locais.*

Facúltase o titular do Ministerio de Administracións Públicas para propo-lo pagamento das subvencións a que se refire o artigo 1.3, con cargo ó crédito que para estes efectos se habilita, co carácter de incorporable, nos orzamentos do dito departamento.

De igual xeito, facúltase o titular do Ministerio de Administracións Públicas para establece-lo procedemento para a concesión das mencionadas subvencións, o seu seguimento e control, no marco da cooperación económica do Estado ós investimentos das entidades locais.

Artigo 10. *Crédito extraordinario.*

1. Concédese un crédito extraordinario, dotado con 2.000.000.000 de pesetas (12.020.242,09 euros) no vixente orzamento de gastos do Estado, sección 22 «Ministerio de Administracións Públicas», servizo 03 «Secretaría de Estado de Organización Territorial do Estado», programa 912B «Cooperación Local do Estado», capítulo 7 «Transferencias de capital», artigo 76 «A corporacións locais », concepto 762 «Para a reparación de danos en infraestruturas de carácter local, segundo o Real decreto lei 7/2001, do 6 de abril».

2. O crédito extraordinario a que se refire a alínea anterior, financiarase con débeda pública, de acordo co establecido no artigo 101 do texto refundido da Lei xeral orzamentaria, aprobado polo Real decreto lexislativo 1091/1988, do 23 de setembro.

3. Os remanentes de crédito que presente o indicado crédito ó finaliza-lo exercicio 2001 incorporaranse ó orzamento do exercicio seguinte.

Disposición adicional primeira. *Competencia das comunidades autónomas.*

O establecido neste real decreto lei enténdese sen prexuízo das competencias que lles correspondan ás comunidades autónomas ó abeiro dos seus estatutos de autonomía.

Disposición adicional segunda. *Límite das axudas.*

O valor das axudas concedidas en aplicación deste real decreto lei, no que ós ditos materiais se refire, non poderá superar en ningún caso a diferenza entre o valor do dano producido e o importe doutras axudas ou indemnizacións declaradas compatibles ou complementarias que, polos mesmos conceptos, puidesen conceder outras administracións, organismos públicos, nacionais ou internacionais, ou correspondan en virtude de pólizas de seguro.

Disposición derradeira primeira. *Facultades de desenvolvemento.*

O Goberno e os titulares dos departamentos ministeriais, no ámbito das súas competencias, dictarán as disposicións necesarias e establecerán os prazos para a execución do establecido neste real decreto lei.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 6 de abril de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6918 *REAL DECRETO LEI 8/2001, do 6 de abril, polo que se establece o sistema de infraccións e sancións en materia de encefalopatías esponxiformes transmisibles.* («BOE» 84, do 7-4-2001.)

No marco da crise xerada en todo o territorio comunitario como consecuencia da aparición de diversos casos de encefalopatías esponxiformes transmisibles, foi necesario adoptar un conxunto de medidas normativas e executivas, tanto no ámbito da Unión Europea como dos diferentes estados membros, que xeraron, na práctica, un elenco de obrigas, o cumprimento das cales resulta imprescindible para o control da citada enfermidade.

Dada a repercusión que as encefalopatías esponxiformes transmisibles poden ter no gando dos estados membros e, eventualmente, na saúde dos consumidores, convértese no obxectivo primordial das administracións públicas competentes dispor dos mecanismos adecuados que permitan garanti-la sanidade animal e, sobre todo, a saúde das persoas a través das medidas que aseguren que a enfermidade non pasa á cadea alimentaria.

Neste contexto, as principais obrigas derivan do disposto no Real decreto 1911/2000, do 24 de novembro, polo que se regula a destrución dos materiais especificados de risco en relación coas encefalopatías esponxiformes transmisibles, e no Real decreto 3454/2000, do 22 de decembro, polo que se establece e regula o Programa integral coordinado de vixilancia e control das encefalopatías esponxiformes transmisibles dos animais, xa que ámbalas dúas normas constitúen o núcleo principal de tódalas disposicións aprobadas ata o momento sobre esta materia. Non obstante, non debe obviarse a especial transcendencia que adquiren outras disposicións de ámbito máis xenérico para evita-la comisión de fraudes e controla-la enfermidade. Este é o caso da normativa aplicable en materia de identificación de animais, que lles permite ás autoridades competentes controla-lo movemento dos animais e a trazabilidade das carnes destinadas ó consumo.

O cumprimento de todas e cada unha das obrigas contidas nas ditas normas, constitúe un elemento indispensable para garanti-lo control da enfermidade e a protección dos animais e as persoas. Esta garantía necesita do apoio dun homoxéneo e específico sistema de infraccións e sancións que, partindo dunha tipificación concreta e adaptada ó ámbito de aplicación de que se trata, permita aplicar sancións adecuadas á realidade actual e que cumpran coa finalidade propia de todo réxime sancionador.

En efecto, tendo en conta que as consecuencias derivadas das encefalopatías esponxiformes transmisibles afectan tanto ó ámbito da sanidade animal como ó da saúde pública, así como ó ámbito de protección dos consumidores e do ambiente, o elenco de normativa sancionadora aplicable é amplo e xenérico.

Así, o réxime de infraccións e sancións vixentes para garanti-la protección dos consumidores e a saúde das

persoas sería o contido na Lei 26/1984, do 19 de xullo, para a defensa dos consumidores e usuarios, e o Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, polo que se regulan infraccións e sancións en materia de defensa do consumidor e da produción agroalimentaria dos alimentos, e na Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade. No ámbito da sanidade animal, sería o que contén o Decreto do 4 de febreiro de 1955, sobre Regulamento de epizootias.

A aplicación do contido dos ditos réximes a un ámbito tan específico de obrigas como o derivado das medidas adoptadas en materia de encefalopatías esponxiformes transmisibles, en determinados casos non resulta suficientemente eficaz, en ocasións, pola xeneralidade dos supostos tipificados (a Lei xeral de sanidade ou a Lei de defensa dos consumidores e usuarios), e, noutras, polo desfasamento e falta de actualización das contías das sancións aplicables (Real decreto 1945/1983, do 22 de xuño, e Regulamento de epizootias).

Ante a situación presentada, faise necesario aprobar unha norma de carácter básico que tipifique os tipos de ilícitos administrativos en materia de prevención e loita contra as encefalopatías esponxiformes transmisibles, ó abeiro do título competencial contido no artigo 149.1.1.^a e 16.^a da Constitución, que lle atribúe ó Estado a competencia exclusiva para establece-las condicións básicas que garantan a igualdade de tódolos españois no exercicio dos dereitos e deberes constitucionais e a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación xeral da sanidade.

A presente regulación, dado que require unha norma con rango de lei, de acordo co previsto no artigo 25.1 da Constitución, estableceuse mediante real decreto lei, tendo en conta a extraordinaria e urxente necesidade de dispor dun marco sancionador uniforme e adecuado para garanti-lo cumprimento das obrigas previstas na normativa aplicable en materia de loita contra as encefalopatías esponxiformes transmisibles, que evite a extensión da enfermidade e as consecuencias desta para o gando e para os cidadáns.

Na súa virtude, en uso da autorización concedida no artigo 86 da Constitución, por proposta do ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, e da ministra de Sanidade e Consumo, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación no Consello de ministros na súa reunión do día 6 de abril de 2001,

DISPÓN O :

Artigo 1. *Obxecto.*

1. Este real decreto lei ten por obxecto establece-las infraccións e sancións aplicables ós incumprimentos de determinadas obrigas establecidas na normativa comunitaria e nacional para a prevención e erradicación das encefalopatías esponxiformes transmisibles, tanto as obrigas que afectan ós ruminantes como as relativas á alimentación e identificación dos animais de produción relacionadas coas ditas enfermidades.

2. Para os efectos do presente real decreto lei, enténdese por animais de produción os animais de granxa, mantidos, cebados ou criados para a produción de alimentos.

Artigo 2. *Infraccións.*

1. As infraccións clasifícanse como moi graves, graves e leves.

2. Considéranse infraccións moi graves:

a) A fabricación non autorizada, a falsificación, manipulación ou utilización fraudulenta das marcas identificativas dos animais de produción ou dos documentos

de identificación que os amparan ou dos libros de rexistro das explotacións que se establecen na normativa específica que regula a identificación e rexistro daqueles.

b) As infraccións graves previstas nos parágrafos a), b), c), d), i), j) e k) do punto 3 deste artigo que poidan producir un risco grave e directo para a saúde das persoas.

c) A omisión das análises, probas e test de detección das encefalopatías esponxiformes transmisibles a que deban someterse os animais con destino a consumo humano, así como a súa non realización nos laboratorios designados polo órgano competente da Comunidade Autónoma.

d) A ocultación de casos de encefalopatía esponxiforme transmisible, diagnosticados ou sospeitosos, ós órganos competentes da Comunidade Autónoma.

e) O incumprimento da obriga de extracción, tinguidura ou marcaxe de tódolos materiais especificados de risco de cada animal por quen estea obrigado ó seu cumprimento e autorizado á súa realización.

f) A utilización na alimentación de animais de produción, de proteínas animais elaboradas que foran expresamente prohibidas, así como de calquera produto ou substancia prohibida expresamente na alimentación dos ditos animais.

g) A comercialización, os intercambios, a importación procedente de países terceiros e a exportación a países terceiros, con destino á alimentación de animais de produción, de proteínas animais elaboradas que foran expresamente prohibidas, así como de calquera produto ou substancia prohibida expresamente na alimentación dos ditos animais.

h) A fabricación, a distribución, a comercialización, os intercambios, a importación procedente de países terceiros e a exportación a países terceiros de pensos para a alimentación de animais de produción que conteñan proteínas animais elaboradas que foran expresamente prohibidas, así como de calquera produto ou substancia prohibida expresamente na alimentación dos ditos animais.

i) A omisión ou o falseamento dos datos esixidos na etiquetaxe dos pensos e das materias primas para a alimentación animal, cando non resulte clara de acordo coas disposicións vixentes a advertencia de conter proteínas animais elaboradas prohibidas na alimentación de animais de produción, así como calquera outro produto ou substancia prohibida expresamente na alimentación dos ditos animais.

3. Considéranse infraccións graves:

a) Ter nunha explotación animais de produción, a identificación dos cales non poida ser establecida mediante ningún dos elementos de identificación previstos na normativa específica de identificación, tales como marcas, documentos identificativos ou libros de rexistro.

b) Ter nunha explotación máis dun 10 por 100 de animais de produción, en relación cos animais pertencentes á explotación, a identificación dos cales careza dalgún dos elementos previstos na normativa específica de aplicación, tales como marcas, documentos de identificación ou inscrición nos libros de rexistro.

c) A declaración de datos falsos sobre os animais de produción que se posúan nas comunicacións á autoridade competente que prevé a normativa específica.

d) A falta de comunicación da morte do animal de produción, cando a dita comunicación veña esixida pola normativa aplicable.

e) A reincidencia na mesma infracción leve no último ano. O prazo comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución.

f) A obstrución á actuación inspectora e de control das administracións públicas.

g) A omisión de análises, probas e test de detección das encefalopatías esponxiformes transmisibles a que deben someterse os animais que non se destinen a consumo humano, así como a non realización destes nos laboratorios designados polo órgano competente da comunidade autónoma.

h) A falta de comunicación da sospeita de aparición da encefalopatía esponxiforme transmissible, cando exista obriga de declarala ós órganos competentes da comunidade autónoma.

i) A extracción dos materiais especificados de risco por suxeitos non autorizados ou en centros non permitidos pola lexislación vixente.

j) O incumprimento das obrigas previstas na normativa vixente sobre tratamento de materiais especificados de risco previo á súa destrución.

k) A extracción dos materiais especificados de risco incumprindo as condicións técnico-sanitarias esixidas ou non respectando as autorizacións administrativas correspondentes.

l) A fabricación de pensos para animais de produción nas mesmas plantas industriais nas instalacións das cales se fabriquen pensos para o resto de animais, incluídos os de compañía, que conteñan proteínas animais elaboradas que foran expresamente prohibidas na alimentación de animais de produción e que non cumpran os requisitos previstos nas excepcións consideradas na normativa vixente.

m) A fabricación de pensos para animais de produción en condicións non permitidas pola normativa vixente, cando o dito incumprimento produza un risco para a sanidade animal.

n) A etiquetaxe insuficiente ou defectuosa dos pensos e das materias primas para a alimentación de animais de produción na que non resulte clara a composición do produto de acordo coas disposicións vixentes.

4. Considéranse infraccións leves:

a) Ter nunha explotación menos do 10 por 100 de animais de produción, en relación cos animais pertencentes á explotación, a identificación dos cales careza dalgún dos elementos previstos na normativa específica de aplicación, tales como marcas, documentos de identificación ou inscrición nos libros de rexistro.

b) A falta de comunicación á autoridade competente de nacementos, entradas ou saídas dos animais de produción dunha explotación, cando a dita comunicación veña esixida pola normativa aplicable.

c) O atraso na comunicación á autoridade competente da morte dun animal de produción dunha explotación, cando o dito atraso sexa o dobre ou máis do prazo previsto na lexislación específica en materia de identificación e rexistro de animais.

d) A acumulación durante un ano de dous ou máis atrasos na comunicación á autoridade competente de nacementos, entradas ou saídas dos animais de produción dunha explotación, cando o retraso sexa o dobre ou máis do prazo previsto na lexislación específica en materia de identificación e rexistro dos animais.

e) A falta de colaboración coa actuación inspectora e de control das administracións públicas.

f) A comunicación da sospeita de aparición da encefalopatía esponxiforme transmissible cando se faga fóra do prazo regulamentariamente previsto.

g) A fabricación de pensos para animais de produción en condicións non permitidas pola normativa vixente, cando o dito incumprimento non poida cualificarse como infracción grave ou moi grave.

h) A etiquetaxe insuficiente ou defectuosa dos pensos e das materias primas para a alimentación de animais de produción que non poida cualificarse como infracción grave ou moi grave.

Artigo 3. Sancións.

1. As infraccións a que se refire o artigo anterior poderán dar lugar á imposición das seguintes sancións:

a) No caso de infraccións moi graves, aplicarase unha multa de 9.983.326 a 199.663.200 pesetas (60.001 a 1.200.000 euros).

b) No caso de infraccións graves aplicarase unha multa de 499.324 a 9.983.160 pesetas (3.001 a 60.000 euros).

c) No caso de infraccións leves aplicarase unha multa de 99.831 a 499.158 pesetas (600 a 3.000 euros).

2. As sancións graduaranse atendendo ás circunstancias do responsable, grao de culpa, reiteración, participación e beneficio obtido, número de animais afectados e grao do dano causado ou do perigo en que se puxese a saúde das persoas ou a sanidade dos animais.

Artigo 4. Sancións accesorias.

No suposto da comisión de infracción grave ou moi grave, o órgano encargado de resolver poderá impoñer como sanción accesoria algunha das seguintes medidas:

a) Medidas de corrección, seguridade ou control que impidan a continuidade na produción do dano.

b) Comiso de produtos prohibidos na alimentación dos animais de produción ou que poidan entrañar risco para a saúde ou sanidade animal.

c) Comiso dos produtos cárnicos e derivados destinados ó consumo humano, cando poidan entrañar risco para a saúde humana.

d) Clausura temporal, parcial ou total do establecemento.

e) Suspensión temporal da autorización para o exercicio da actividade pola empresa.

Artigo 5. Infraccións e sancións relativas ó transporte.

1. Ás infraccións relativas ó traslado, desprazamento, transporte e movemento pecuario cara a ou desde os estados membros, e exportacións e importacións de países terceiros, seranlles de aplicación as sancións previstas para o territorio nacional no artigo 103 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

2. Nos supostos de infracción grave e moi grave previstos no artigo 103 da Lei 50/1998, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, así como nos supostos previstos no punto anterior do presente artigo, o órgano encargado de resolver poderá impor como sanción accesoria algunha das medidas que se establecen no artigo anterior deste real decreto lei. Así mesmo, será de aplicación o disposto no artigo 7 deste real decreto lei sobre adopción de medidas provisionais.

Artigo 6. Potestade sancionadora.

Nos casos en que, de acordo coa normativa aplicable, a potestade sancionadora correspondese á Administración xeral do Estado, esta será exercida por:

a) O ministro de Agricultura, Pesca e Alimentación, nos supostos de infraccións leves e graves, sen prexuízo da posibilidade de delegación.

b) O Consello de ministros, nos supostos de infraccións moi graves.

Artigo 7. *Adopción de medidas provisionais.*

Cando se iniciase un procedemento sancionador, as administracións públicas competentes poderán adoptar ou esixir, mediante acordo motivado, algunha ou algunhas das seguintes medidas provisionais:

- a) As medidas que figuran nos parágrafos a), d) e e) do artigo 4 do presente real decreto lei.
- b) Precintaxe de aparellos, equipos ou vehículos.

Artigo 8. *Concurrencia de sancións.*

1. A responsabilidade polas accións ou omisións tipificadas no presente real decreto lei é de natureza administrativa e non exclúe as doutra orde a que houbese lugar.

2. As sancións que se impoñan a distintos suxeitos como consecuencia dunha mesma infracción terán entre si carácter independente.

3. Non poderán sancionarse os feitos que foran sancionados penal ou administrativamente, nos casos en que se aprecie identidade de suxeito, feito e fundamento.

4. Cando a infracción puidese ser constitutiva de delicto ou falta, darase traslado do tanto de culpa ó Ministerio Fiscal, suspendéndose a tramitación do procedemento sancionador mentres a autoridade xudicial non dicte resolución firme ou que poña fin ó procedemento. Os feitos declarados probados na resolución xudicial firme vincularán o órgano administrativo.

5. De non apreciarse a existencia de delicto ou falta, o órgano administrativo competente continuará o expediente sancionador.

Disposición adicional única. *Carácter básico.*

Este real decreto lei constitúe lexislación básica ó abeiro das regras 1.^a e 16.^a do artigo 149.1 da Constitución, salvo o artigo 6.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

A presente disposición entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 6 de abril de 2001.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6919 *REAL DECRETO LEI 9/2001, do 6 de abril, polo que se adoptan medidas adicionais no marco de erradicación das encefalopatías esponxiformes transmisibles.* («BOE» 84, do 7-4-2001.)

A evolución da encefalopatía esponxiforme bovina (EEB) nos diversos países da Unión Europea levou os poderes públicos dos estados membros, no marco das decisións e da normativa comunitaria, a adoptar un conxunto de medidas destinadas a controla-la extensión e os efectos da enfermidade, procurando, como obxectivo fundamental, impedi-lo paso de posibles animais afectados á cadea alimentaria e evitar así mesmo a extensión da enfermidade no gando.

En aplicación desas medidas, en España establecéronse unha serie de obrigas para o sector gandeiro e para a industria agroalimentaria, que se conteñen, entre

outras normas, no Plan integral coordinado de vixilancia e control das encefalopatías esponxiformes transmisibles (EET), dos animais, aprobado polo Real decreto 3454/2000, do 22 de decembro, e no Real decreto 1911/2000, do 24 de novembro, polo que se regula a destrución dos materiais especificados de risco en relación coas encefalopatías esponxiformes transmisibles nos animais.

Todo isto supón para o sector gandeiro e para a industria agroalimentaria un reto de importante dimensión, que os coloca ante un cambio transcendente nas condicións sanitarias e de mercado nas que han de desenvolver-la súa actividade profesional. Por iso, a Administración xeral do Estado coordinou e impulsou todo un paquete de medidas de apoio ó sector, a execución das cales lles corresponde principalmente ás comunidades autónomas, coas cales subscribiu un Plan coordinado de actuación para a loita contra a EEB. A través dese plan, as administracións públicas puxeron en marcha unha serie de actuacións encamiñadas a apoiar transitoriamente o sector gandeiro e a industria agroalimentaria co fin de que eses sectores poidan adaptarse ás novas condicións de funcionamento.

Nunha liña de similar propósito, este real decreto lei postula a adopción de medidas de axuda compensatoria ós sectores afectados, para facilita-la súa adaptación ó novo escenario e palia-lo efecto negativo que produce nas explotacións gandeiras a aparición de EEB, impulsando deste modo a necesaria reestructuración do sector.

A este respecto, a necesidade de garanti-lo pleno e eficaz funcionamento do plan de compra de bovinos de máis de trinta meses polo Fondo Español de Garantía Agraria, co conseguinte saneamento e rexuvenecemento dos efectivos de vacún, determina a conveniencia de mante-lo prezo de compra ata os límites permitidos polo Regulamento comunitario, así como equipara-los prezos das categorías O e P establecidas no Regulamento comunitario, o que supón un incremento no prezo dos bovinos da categoría P. Doutra parte, tamén se considera necesario establecer unha compensación por gastos de transporte desde a explotación ata o matadoiro, que evite unha desincentivación do gandeiro por esa causa.

Así mesmo, no marco do Plan coordinado de actuación para a loita contra a EEB, e coa finalidade de moderniza-lo sector adecuándoo ás necesidades e expectativas actuais e futuras, o real decreto lei considera tamén unha serie de medidas para a reestructuración do sector do gando vacún que se concretarán nun Plan de reestructuración que aprobe o Goberno a partir da proposta consensuada do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, as comunidades autónomas e as organizacións sectoriais máis representativas.

Finalmente, prevense outras medidas tendentes a palia-la negativa incidencia da EEB na renda dos gandeiros, especialmente na produción de xovenca e de vaca nutriz. Así mesmo, procédese a unha adaptación do sistema tributario de módulos no réxime de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas, co fin de compensa-lo estado de perdas que sofre o sector de vacún como consecuencia da irrupción da EEB, e un réxime de moratoria de pagamento, sen xuro, nas cotas da Seguridade Social e devolución das xa aboadas, en determinadas circunstancias, dos traballadores por conta propia incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social e titulares de explotacións agrarias incluídos no réxime especial de traballadores autónomos.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Agricultura, Pesca e Alimentación, de Facenda, de Traballo e Asuntos Sociais e da Presidencia e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 6 de abril de 2001,